

Ik vaar in het duistere Maya.

Ongespleten gesplitst door begoochelende golven.

Drijf ik naar een aftershow.

Beweeg onbewogen, als een koorddanser blikkend naar de onderwereld - het verleden verwachtend de toekomst herinnerd - 't feestelijk pandemonium.

*Vlucht, bevries, vecht in doodgewaand verlangen: waarom
afdwalen naar dit verleidelijke festijn der schimmen?*

Ik zou het eigenlijk niet-weten.

Achteraf bezien was het ook beter geweest om meer in m'n veilige klokhuisje te schuilen, dan was dit alles misschien wel helemaal niet gebeurd.

*Half verzonken in delirium dus, ontstond bij
goddelijke toeval: de vreemdste metempsychose...*

*Op een fruitige fuif waar zeeën van confetti in een
veelheid vlokken knisperend door de ether vlogen.*

*De stroming omwentelde vanuit onwetendheid door de
cyclus van deze viering als 'denkbeeldige tocht'.*

Een Odanssee.

*Ik herinner me nog vaag - dat iemand h'm aan mij
voorstelde.*

*Ze had gelijk de suggestie gewekt dat we vrienden
moesten worden:*

'Hij is ook van die gekke raadsels!' Hoor ik haar nog zeggen.

We raakten aan de praat en de klik was er meteen.

*Elstar was een opgewekte Appel, hij was klein; een
partje kleiner dan ik.*

Een aanstekende glimlach.

*Ik werd aangetrokken door z'n vreesloze uitstraling alsof
de zorgen zó van z'n schil afketste.*

Tijdens het gesprek verbeelde ik, dat ik een pact met h'm zou sluiten.

Toen ik de eerste keer het klokhuis van Elstar betrad was het vol met fruit.

Het was volledig afgeladen omdat een fruitvriend van Elstar na een lange reis was teruggekomen in Maya.

Een ware dansparade.

Rond middernacht kwam er een Appel naar beneden.

Hij had een tijd boven gezeten en ging recht voor me zitten - een rozerood glitterpak had hij aan, zoals de poorten van de kathedraal die enkel op flamingo's schijnen.

We raakte verstrengeld in een gesprek van fabelachtige aard...

Hij vertelde me over toen hij net boven was en verbeeldde dat er veel momenten zijn dat hij er eigenlijk niet écht is.

Ik vroeg wat hij zich bij 'ik' voorstelde.

*'Datgene dat overblijft wanneer ik niet handel uit mijn
fantasieën'.*

Ik moest eerlijk toegeven dat het soms moeilijk was om hem te verstaan.